

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. П'ЯТЬ ЦЕНТИ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ.

Тел. „Свобода“: ВЕрген 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: ВЕрген 4-1016 4-0807.

THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

АМЕРИКА ПЕРЕГОВОРЮЄ ПРО БРИТІЙСЬКІ БАЗИ

ВАШИНГТОН. — Президент переговорює безпосередньо з англійським урядом у цілі набуття для Америки військових морських і-летунських баз. Ці переговори не стоять у безпосереднім зв'язку з охотою з боку Англії купити в Америці 50 старих контрторпедовців. Вони мають на цілі приготувати західну гемісферу перед можливим агресором. У тій цілі президент Рузвельт переговорює також із канадським урядом і за згодою канадського уряду бажає побудувати там охоронні позиції. Про ці переговори Рузвельт говорив на своїй пресовій конференції. Провідники конгресу, зокрема оба комітети закордонних справ, знали добре про ці переговори і їх одобрили.

ЛІМЕН ПРО ПОМІЧ АНГЛІЙ.

ЛІНОКС (Масачусетс). — Губернатор Лімен вголосив промову на великій збірці, та сказав, що Америка повинна дати Англії всю можливу матеріальну поміч, а то тому, що Англія, хоч бореться за себе, але водночас бореться також за Злучені Держави Америки. Колиб Англія прогнала, то це майже певним є, що ворог заатакує Америку, казав він.

ПОТРЕБА ПРИМУСОВОЇ СЛУЖБИ.

ВАШИНГТОН. — Шеф штабу американської армії, ген. Маршал, заявив, що армія приготується, щоб уже в найближчій часі збільшити себе до 900,000 вояків. Армія надіється, казав він, що закон про примусову військову службу буде в конгресі ухвалений. Інакше ці плани годі булоб перевести. Ген. Маршал казав далі, що вже тепер є в Америці подостатком основної зброї і мундурів, щоб із першим жовтня ц. р. прийняти до армії нових 400,000 новобранців. Про війну ген. Маршал висказувався здержливо. Все таки він отверто заявив, що колиб Англія була розбита, перед Америкою став би можливість війни. „Положення є критичне“, казав він.

ГРЕКИ БОЯТЬСЯ ІХАТИ ДАЛІ.

НЮ ЙОРК. — Моряки на грецьких кораблі „Неа Галлас“ не хочуть виїздити з ньюйорського порту до Греції, а то тому, що італійські кораблі нападають на грецькі і їх затоплюють. Деякі моряки заявили, що підуть, але під умовою, що компанія піднесе їм на сто відсотків платню. Грецькі моряки бояться цієї їзди ще й тому, що на цим кораблі має їхати до Європи 368 французьких моряків, які служили на кораблях, що тепер знайшлися у англійських руках, а тепер вертають до дому.

ФОРД ПРИЙМАЄ ВОЄННЕ ЗАМОВЛЕННЯ.

ДІТРОЙТ. — Компанія Форда прийняла замовлення від Національної Ради по справах зброєння на будову 4,000 літакових моторів. Формальні контракти будуть підписані безпосередньо. Цю пропозицію зробив Фордові Кнудсен, член Ради. Знову ж компанія Пекарда добуває контракт на 3,000 моторів для Злучених Держав Америки, а 6,000 для Англії.

НОБЕЛ ПО СТОРОНІ ВІЛКОГО.

НЮ ЙОРК. — Підсекретар торгівлі Едвард Нобел, що пару днів тому зрештешав з свого становища, тепер заявив, що він буде в виборах піддержувати Вілкового. Нобел заявив, що під сучасну пору найважливішою справою для Америки є національна оборона. Америка повною парою зачне озброюватись, коли змінить теперішню адміністрацію на республіканську, казав він. Це принесе також добробут для мас, запевняв він.

ПРИХИЛЬНИКИ „ШИНКИ І ЯЄЦЬ“ СКРОМНІЮТЬ.

САКРАМЕНТО. — Політична група, названа популярно „Гем енд егс“, себто „шинки і яєць“, за те, що вона пропагувала по \$30 тижневої пенсії для всіх людей померх 50 року життя, тепер поскромніла і на своїй конвенції рішила знизити пенсію на \$20 тижнево. Ця партія в каліфорнійському стейті мала колись досить велику силу й завдала адміністрації та іншим політичним партіям чимало клопоту.

ВИБУХ ФАБРИКИ ДИНАМІТУ.

ДЖАПЛІН (Мізурі). — Тут вибухла одна частина фабрики динаміту, вбиваючи на місці всіх п'ятьох робітників, що знаходились унутрі будинку. Динаміту там було коло дві тисячі фунтів. Ця фабрика виробляла динаміт для Англії. Підозрівають, що вибух міг повстати внаслідок саботажу. Власті почали розслідувати, але слідів саботажу не знайшли. Замітне те, що один робітник цієї фабрики пару днів перед тим хотів поповнити самогубство. Описав власті ствердили, що це не мало ніщо спільного з вибухом. Також не мало ніщо спільного „пророцтво“ одного астролога, що працює в місцевім „Добло Пі Ей“, який предсказав цей вибух вісім днів тому, та подав навіть його дату — між 16 і 18 серпня ц. р. Він тепер сам дивується, що вдалось йому так добре вгадати.

РУЗВЕЛТ ПОТХАВ НА ПОБАЧЕННЯ З МЕКЕНЗІ КІНГОМ

Президент Рузвельт удався в напрямку Огденбургу, щоб там особисто пригледатись американським військовим маневрам. Звідтам він поїде на побачення з канадським прем'єром Мекензі Кінгом, в цілі обговорення спільної оборони західної гемісфери. В руках уряду знаходяться докази, що Німеччина, колиб розбила Англію, вже цієї осені, або зими, пробуватиме осадитись у західній гемісфері і то в її північній частині, зокрема в Канаді. Канадські власті потвердили, що Мекензі Кінг з свого боку виїхав на зустріч президента Рузвельта.

БЕЛЬГІЯ ПЕРЕД ГОЛОДОМ

Американський бізнесмен Вільям Галлам Тон, що 25 літ мешкав у Бельгії, а тепер вернувся до Злучених Держав Америки, заявив, що в Бельгії з кінцем цього року настане голод, коли хтось із зверхнього світу не поспішить їй на поміч. Тон хвалив ту роботу в Бельгії, яку виконував американський амбасадор Кюдагі.

АНГЛІЙЦІ ЗАПОВІДАЮТЬ БОМБАРДУВАННЯ БЕРЛІНА

Англійські часописи, описуючи черговий налет німецьких літаків на передмістя Лондону, заповідають, що в скорому часі Берлін відчув, що то значить, коли бомбардують летуни британської Королівської Повітряної Сили. Знову німці кажуть, що тільки недобра погода не дає їм ще змоги показати англійцям, як виглядає повітряний наступ.

НАСТУП ЗМАГАЄТЬСЯ З КОЖНИМ ДНЕМ

В другому німецькому генеральному наступі на Лондон взяло участь від 1,000 до 1,500 літаків. Англійський комунікат подає, що британські летуни не допустили німецьких летунів до самого міста. І тому німці бомбардували самі передмістя, положені по обидвох боках ріки Тамізи, від Рачестер до Баркінг. Як в минулих того роду випадках, так і тепер, не було багато жертв у людях, але були значні матеріальні шкоди. Англійські звідолення пишуть, що того дня зістрілено 71 німецьких літаків, а страчено тільки 18 своїх, з яких 10 пілотів врятувало своє життя. Німці оголосили, що знищили 65 британських літаків, а втратили 15.

НЕМА СТРАХУ, ЖИТТЯ ІДЕ НОРМАЛЬНИМ ХОДОМ

В самім Лондоні можна завважити надзвичайний спокій, коли іде про загальне населення. Газети пишуть, що досі найбільше була здепресована біржа, бо мусіла раз перервати бізнес через алярм про повітряний напад, якого однак не було. Але й те здепресування було викликане головню телефонічними численнями запитами з Ню Йорку, якими бомбардувано телефоністів і банкірів, питаючись, що сталося. Далі пишуть англійські газети, що властиві відомості про „страхоття німецьких бомбардувань“ походять від американських радіових висилень, що то дуже пересаджують і фантазують. Бо позатим англійці поведуться так, якби нічого не сталося. Ще собі жартують, хоч саму справу війни беруть серйозно.

РОДИНА ТОРГОВЦІВ ЖЕМЧУГАМИ ПРИБУЛА В АМЕРИКУ

НЮ ЙОРК. — Грецьким вантажним кораблем Туркія прибула в Америку родина Вайнбергів, знана з торгівлі жемчугами в Європі. Всіх членів родини є 14. Вони мали свій осідок в Амстердамі, в Голандії. Звідтам утікли перед німцями до малого голандського містечка. Коли німці почали його бомбардувати, Вайнберги втікли авто до Дункерк, звідтам до Ам'єну у Франції. За ними летів німецький літак, вони сєзшли в товпі і потягом до Куракао, в Нідерландській Індії, де художі прибули в Париж.

КАРА ЗА СУМНІВ В НІМЕЦЬКЕ ЗВІДОЛЕННЯ

БЕРЛІН. — Покарано 46-літню жінку трьохмісячним арештом за те, що сумнівалась чи воєнні німецькі комунікати подають саму правду. Такий сумнів, згідно з тим, що заявив суддя, являється „підривною роботою“.

ПОВІДОМЛЕННЯ „СВОБОДИ“

Подаємо до відома наших читачів, що „Юкраїнен Віклі“ з дня 17. серпня 6. р. не виїшло разом з „Свободою“ того дня тому, бо підчас друку попсувалася нагло машина. „Свободою“ ми змогли ще видрукувати, а англійський додаток треба було відложити до наступного числа. Тим пояснюється, чому понедікове число „Свободи“ з 19. серпня виїшло разом з „Юкраїнен Віклі“.

ЯПОНІЯ ПРОТИВИТЬСЯ АМЕРИКАНСЬКІЙ ОХОРОНІ В ШАНГАЮ

ШАНГАЙ. — Як можна було догадуватись, Японія не рада з того, що американські частини мають перебрати охорону частини Міжнародного Центра в Шангаю, опущеного британською залогою. Японія стоїть при тому, що чужинецькі частини в Центрі держать з китайським урядом Чункінг, що воює з Японією. Ось тому вона радаб позбутись усіх тих частин, а всю охорону чужинецьких інтересів перебрати на себе. Ось тому і домагається, щоб американські військові частини опустили Шангай в такий самий спосіб, як це зробили британці, на що Злучені Держави, очевидно, не годяться.

ДАЛЬШИЙ НАТИСК ІТАЛІЇ НА ГРЕЦЬКУ

АТЕНИ. — Італія просила вибачення через свого дипломатичного представника за те, що її воєнні кораблі бомбардували два грецькі контрторпедовці, не завдавши їм ніякої шкоди. Сказано, що це була „помилка“, бо грецькі кораблі взято за британські. Далі Італія рішучо протестує проти того, щоб її обвинувачували за затоплення грецького кружляка „Гелле“. Каже, що це затопила його не італійська субмарина, а британська, щоб викликати тим чином замішання. Та всі ті „протести“ і „вияснення“ є тільки димовою заслоною, за якою криються територіальні домагання Італії. Та остання певна, що дістане кавалок грецької території. І то без війни.

ПОЛЬСЬКА МАПА ЗО СХІДНИМИ ПРУСАМИ.

ЛОНДОН. — Польські військові частини знаходяться тепер в Шотляндії, де вправляють і вчаться англійської мови. Живуть тим духом, про який говорив недавно до них ген. Сікорський, коли їх запевняв, що „польська кров не зістала проліята надурно, та що Польща оживе наново“. Вірять, що членування Гітлера скоро скінчиться, та що повстане на руїні Німеччини велика і сильна Польща, яка обійматиме давні землі, а також і Східні Пруси, як це означено на мапі нової Польщі, яку накреслено на половині акра землі, з означенням польських земель і більших міст. Має це бути та Польща, яку тим польським жовнірам обіцяє новий польський уряд.

НЕ БУДЕ НІЯКОЇ ПОЛЬШІ, КАЖЕ ФРАНК.

КРАКІВ. — Генеральний губернатор польських земель під Польщею заповів, що Польща вже ніколи не відродиться. Ось тому мабуть, що німці в таке вірять, поведуться тепер у Кракові й генерал-губернаторстві так, як ті, що вже мають постійно остати господарями тих земель. Будують спеціальні будинки для німецьких урядовців та виселяють жидів. І ще кажуть полякам, що повинні радіти, що знову будуть під німцями, як були через довгі століття.

НЕМА В ПОЛЬШІ НІЯКИХ БУНТІВ, КАЖУТЬ НІМЦІ

СТОКГОЛЬМ. — Запитали німецького представника, скільки є правди в тому, що писали недавні газети про бунти в Польщі. Він відповів так: Скільки разів громадка хлопців бавиться на польських землях в розбійників і жандармів, стільки разів заграничні агенції подають про повстання і бунти в Польщі. Далі він заявив, що й те, що в Польщі є сильні німецькі військові сили, які такі бунти відразу здавилиб.

ОБРОНЯЮТЬ „УРЯД ГАХИ“.

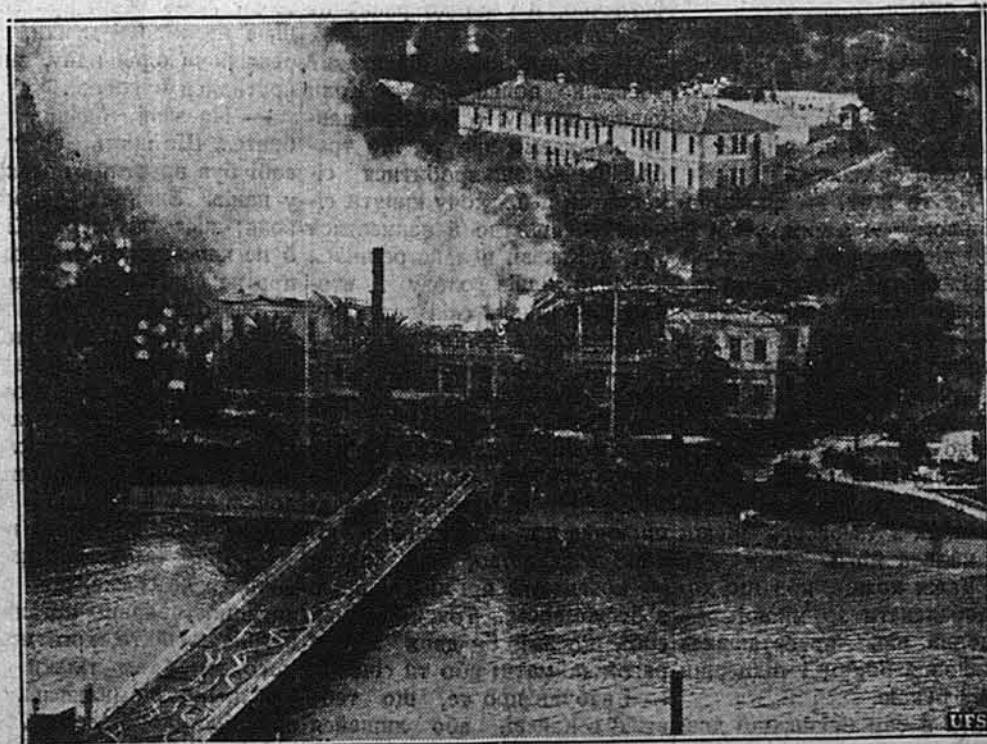
ЛОНДОН. — Німеччина дуже невдоволена, що в Лондоні утворився „законний чеський уряд“, на чолі з д-ром Едвардом Бенешом. Німецьке урядове звідолення в тій справі зазначає, що одиницею законним урядом є „уряд президента Гахи“, що є вибраний „з волі народу“. Далі сказано в тій комунікаті таке: „Чеський нарід довіряє своєму президентові, як і довіряє тому, що обіцяв канцлер Гітлер, зв'язуючи свою надію на майбутнє з могутністю Великої Німеччини“.

ВИСТАРЧИТЬ...

БЕРЛІН. — Німецька преса пише, що вістки про голод в Європі є перебільшені. Коли іде про Німеччину, то вона має тепер більше поживи, ніж її мала, коли зачинала війну. Не буде теж голоду і на тих землях, що є під німецькою окупацією. Таке заявили тепер німецькі знавці хліборобства.

ЛІВИ ПО СТОРОНІ ПЕТЕНА.

ВІШІ. — З того, що діється тепер в Франції, можна вносити, що велике число лівих, а навіть і комуністів, переходить в табор маршала Петена. Це замітне тому, що Петен реорганізує Францію на тоталітарний спосіб і заводить тільки одну політичну партію.

ІМІГРАЦІЙНА СТАЦІЯ В ОГНІ. — Вид з повітря показує, як огонь зідає адміністраційно-іміграційний будинок на Ейнджел Айленд в каліфорнійському заливі Сан-Франсиско. Вояки помагали пожежній сторожі випроводити 200 людей на безпечне місце. Вогонь тривав 7 годин, наробив шкоди на \$50,000.

"SVOBODA" (UKRAINIAN DAILY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

За оголошення редакція не відповідає.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед
видачею числа, в котрім оголошення хоче мати своє оголошення.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

В Канаді належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. "Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Коузу: BErgen 4-1016.
4-0807.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

КАЦАПСТВО Й БОЛЬШЕВИЗМ

Москвофільські газети в Америці опинились у добрім клопоті, коли їде про їхнє відношення до Советів, себто до Росії. Більшість їх має наскрізь релігійний характер, а Росія стала осередком безбожництва й комунізму. Та не зважаючи на те все, а навіть і на дійсну ненависть до большевизму, всі ті газети борються цілості Росії, хочби і советської. Та вже таки найдурніше їхнє відношення до української справи чи України, бо чим далі, тим тяжче їм писати, що ніякої України не було й нема. По правді ті газети, що мають примусових передплатників, а які мало хто читає, не потребують тим надто дуже журитись. Вони можуть про такі справи мовчати, передрукуючи на ту тему старі протрукратські статті й „наукові розвідки“ російських „вчених“ царського режиму. Та іншаке виглядає справа з такою газетою як от „Карпатська Русь“, що то вважає себе „поступовою“, а разом і „карпаторускою“. Її вона советофільською та отверто обороняє советський порядок хоч протестує проти цього, щоб її називати большевицькою. Того роду газета не може стояти далі на тому, що України нема, бо Совети визнають, що є Україна і український нарід. Знову вона знає, що її читачі виховані на тому, що України нема, а є тільки Росія. Крім того, що як на біду, приходить оголошувати в газеті листи побаламучених москвофільством лемків, що то покинули Лемківщину і пішли, як пишуть, до Росії... І осіли, як пишуть, на новій землі в Росії. А та „російська земля“, як подано ними на адресі в листах, виглядає так: „Підгаєцький район, Тернопільська область“. Найсмійніше й найтрагічніше в тому є ще те, що ті лемки, що прибули „в Росію“, нарікають, що місцева населення (себто українське) глядять на них кривим оком за те, що вони не знають, хто вони й на якій землі...

Ось з такими і їм подібними справами приходить тепер нашим кацапам мати до діла. „Карпатська Русь“ пробує з того якось вийти і пише такі статті як от „Дві України“, з яких дізнаємося, що це тільки „царський уряд і реакційне попівство“ не визнавало України і українського народу, бо наділі є Україна, є і український нарід, і є українська мова. Але, пише цей часопис, з тим додатком, що з тих „двох Україн“ є одна справедлива Україна. Це є та, що є советська, що є разом з Росією, а друга це панська Україна, гітлерівська, себто та, що є під Німеччиною.

Як бачимо, то „Карпатська Русь“ розв'язує це питання дуже хитро, думаючи вийти з українського клопоту і вдолжити зарозом москвофіль, пишучи про Советську Україну в такий спосіб, що там вчать нарівні української й російської мови, та що там кожний українець говорить теж і московською мовою, але вже — з доброї волі, а не, як було за царів, з примусу.

Дуже цікаво слідити тепер за тим, як то все травлять ті бідні лемки в Америці, що то остали ще й досі під москвофільською опікою.

ЗАГАЛЬНА РАДА АМЕРИКАНСЬКОЇ ЄДНОСТІ

(Попередно Ф. Л. І. С.).

Редакція „Свободи“ одержала таке письмо:

Пане Редактор!

Деякі з Ваших читачів могли завважити, що Чужомовне Інформаційне Бюро, найбільша імміграція модерних часів, мабуть за всі часи, була вже попередньо досягла своєї найвищої точки. На протязі десяти років до світової війни, імміграція сягала пересічно по верх мільона людей річно. Від 1880 року до Злучених Держав прибуло 23,000,000 іммігрантів. Більша частина чужорідців, перебуваючих тут 1914 року, це були того часу недавні іммігранти, котрі мало знали англійську мову і не були ознайомлені з американськими звичаями та установами.

Сьогодні положення цілком іншаке. Прибувши сюди по верх два десятки років тому назад, у більшості випадках, рішались стало тут перебувати і стали громадянами. Більша частина їх дітей тут родилась. Згодом заведено обмеження імміграції. Нова імміграція значно зменшилась, бо на протязі десятиліття, а саме від 1930 до 1939, прибувало пересічно всього по 69,938 людей на рік.

Багато творчої і конечної праці остає до виконання на користь чужинців і нових іммігрантів. Уформувалось ряд нових питань. З бущого менше-більше однорідного краю, Злучені Держави стали краєм багатьох народів та вірувань. 38,000,000 іммігрантів, прибувши сюди на протязі останнього століття, — з різних рас, вірувань і культурних груп, — прийняли основи англо-саксонської спадщини краю. Але одночасно вони внесли ріжні звичаї і культури, котрі змінюють ту спадщину і спосіб американського життя. Багато старих американців відкидають ці зміни. Чужорідці та їх діти часто виставлені на економічне і соціальне відріжнювання. Упердження ріжної форми, знерене проти них, є результатом що десяти мільйонів американців не чується тут вповні як дома. Також на нещасть багато іммігрантські групи принесли з собою ворожнечу і ненависть, одичену через національні напруження в Європі. Деякі з них не заявлялись з повною відданістю Америці, але ухилились на ріжні лади для відокремлення і держаться осторонь від головної струї американського життя.

Вслід є такий, що забігають нетерпимості і відріжнювані персякає американське життя, та що це все збільшається і шкодить Америці. Фактом є, що мільйони американців чуються, якби тут не були вповні пожадані, не так як дома, культурно і душевно. Таке упердження і поділ шкодить нації. Це витворює роздланість, зменшує наші народні успіхи, гальмує наші творчі сили і здержує поступ до крашого і більш задовольного життя для кожного громадянина.

Це власне, те ширше завдання, дебото питання американської єдності, є те, для котрого Загальна Рада Американської Єдності працюватиме. Це питання стається більш пекуче через війну. Серед нашого населення є мільйони людей, що мають тісні зв'язки з воюючими народами. Якщо не охоронимо перед тим, то страх і підозріння з відношення й активності тих груп доведуть до лихого настрою і ріжноті. Такі обвинувачення і підозріння виринуть головно з упердження і баламуті. Але загрози є такі очевидні, що потреби єдності і спільного порозуміння не були ще ніколи такими пекучими як тепер. Вже час перестати балакати про американські групи як, наприклад: „американські німці“, „американські жиди“, „американські норвежці“, і т. п. Ми всі американці, без ріжних походження. Всі ми мусимо разом вперед ступати. Це є основний факт. Національне і расове походження це не повинно стояти на перепоні важнішим справам. Загальна Рада Американської Єдності буде непохитно стояти за Америку, що пригортає нарівні всіх своїх громадян, без огляду на національне і расове походження. Вона буде поборювати і пробувати розганяти всю атмосферу упердження, котра зменшує взаємну пошану, порозуміння та єдність, що являється необхідною для американського народу.

Завдання має більш позитивні і творчі вигляди ніж ті окреслені вище. З багатьох існуючих ріжноті, час і воля, дух народу і щира оцінка, зможуть, коли так піде, збагатити цивілізацію для більшого задоволення, про яку жадна Америка досі ще не знала. Хоч Америка нащадок усіх країв Європи і поза нею, то однак Злучені Держави на довгі роки вели своє культурне життя по лінії пританів і англо-саксонців. Однак це не запізно направили помилки минулого. Один вислід збільшеного націоналізму і зменшеної імміграції відновив інтереси усіх груп ріжного походження. Багато молодих людей питає, як це сталося, що їх батьки чи діди приїхали сюди, яку цивілізацію за собою залишили, а рівночасно яку привезли з собою. Вони шукають коріння свого походження, познайомлюються з історією і літературою своїх предків, співають їх пісні і

ти карти зовсім, не знаючи, як сприйме це Павло, а вразити юнака було шкода, та й небезпечно. Але ж і до ранку не сидіти з цим...

— Та про що ж балакаєш? розважно почав він. — Коли казати правду, то ми вже давно балакаємо про те, що треба... Ти хочеш зрозуміти січовиком, а я... хочу кинути січове товариство й записатися тут, у Каневі, в лейстровики...

Павло підвів голову і втупив у бесідника свій затуманений хмелем зір, що в ньому виразно закріплювалось вже неховане підозріння.

— Запоріжжя, голубе, річ не проста, — казав далі низовець. — Для запорожця не може бути ні матері, ні дівчини; одна в нього родина — січове товариство, одна справа — козацький промисел, війна з бусурменом... Тож не думай собі, що зміг би двох зайців разом лімати: або ти січовик — і забудь про те, що тебе в'язе в Каневі, або лишайся при ньому, але викинь із голови й думку про нееньку Січ. І панотечу у церкві читає чадом нам слово Боже: не мож на двом панам служити, бо

ти карти зовсім, не знаючи, як сприйме це Павло, а вразити юнака було шкода, та й небезпечно. Але ж і до ранку не сидіти з цим...

— Та про що ж балакаєш? розважно почав він. — Коли казати правду, то ми вже давно балакаємо про те, що треба... Ти хочеш зрозуміти січовиком, а я... хочу кинути січове товариство й записатися тут, у Каневі, в лейстровики...

Павло підвів голову і втупив у бесідника свій затуманений хмелем зір, що в ньому виразно закріплювалось вже неховане підозріння.

— Запоріжжя, голубе, річ не проста, — казав далі низовець. — Для запорожця не може бути ні матері, ні дівчини; одна в нього родина — січове товариство, одна справа — козацький промисел, війна з бусурменом... Тож не думай собі, що зміг би двох зайців разом лімати: або ти січовик — і забудь про те, що тебе в'язе в Каневі, або лишайся при ньому, але викинь із голови й думку про нееньку Січ. І панотечу у церкві читає чадом нам слово Боже: не мож на двом панам служити, бо

ти карти зовсім, не знаючи, як сприйме це Павло, а вразити юнака було шкода, та й небезпечно. Але ж і до ранку не сидіти з цим...

— Та про що ж балакаєш? розважно почав він. — Коли казати правду, то ми вже давно балакаємо про те, що треба... Ти хочеш зрозуміти січовиком, а я... хочу кинути січове товариство й записатися тут, у Каневі, в лейстровики...

Павло підвів голову і втупив у бесідника свій затуманений хмелем зір, що в ньому виразно закріплювалось вже неховане підозріння.

— Запоріжжя, голубе, річ не проста, — казав далі низовець. — Для запорожця не може бути ні матері, ні дівчини; одна в нього родина — січове товариство, одна справа — козацький промисел, війна з бусурменом... Тож не думай собі, що зміг би двох зайців разом лімати: або ти січовик — і забудь про те, що тебе в'язе в Каневі, або лишайся при ньому, але викинь із голови й думку про нееньку Січ. І панотечу у церкві читає чадом нам слово Боже: не мож на двом панам служити, бо

ти карти зовсім, не знаючи, як сприйме це Павло, а вразити юнака було шкода, та й небезпечно. Але ж і до ранку не сидіти з цим...

— Та про що ж балакаєш? розважно почав він. — Коли казати правду, то ми вже давно балакаємо про те, що треба... Ти хочеш зрозуміти січовиком, а я... хочу кинути січове товариство й записатися тут, у Каневі, в лейстровики...

Павло підвів голову і втупив у бесідника свій затуманений хмелем зір, що в ньому виразно закріплювалось вже неховане підозріння.

— Запоріжжя, голубе, річ не проста, — казав далі низовець. — Для запорожця не може бути ні матері, ні дівчини; одна в нього родина — січове товариство, одна справа — козацький промисел, війна з бусурменом... Тож не думай собі, що зміг би двох зайців разом лімати: або ти січовик — і забудь про те, що тебе в'язе в Каневі, або лишайся при ньому, але викинь із голови й думку про нееньку Січ. І панотечу у церкві читає чадом нам слово Боже: не мож на двом панам служити, бо

ти карти зовсім, не знаючи, як сприйме це Павло, а вразити юнака було шкода, та й небезпечно. Але ж і до ранку не сидіти з цим...

— Та про що ж балакаєш? розважно почав він. — Коли казати правду, то ми вже давно балакаємо про те, що треба... Ти хочеш зрозуміти січовиком, а я... хочу кинути січове товариство й записатися тут, у Каневі, в лейстровики...

Павло підвів голову і втупив у бесідника свій затуманений хмелем зір, що в ньому виразно закріплювалось вже неховане підозріння.

— Запоріжжя, голубе, річ не проста, — казав далі низовець. — Для запорожця не може бути ні матері, ні дівчини; одна в нього родина — січове товариство, одна справа — козацький промисел, війна з бусурменом... Тож не думай собі, що зміг би двох зайців разом лімати: або ти січовик — і забудь про те, що тебе в'язе в Каневі, або лишайся при ньому, але викинь із голови й думку про нееньку Січ. І панотечу у церкві читає чадом нам слово Боже: не мож на двом панам служити, бо

ти карти зовсім, не знаючи, як сприйме це Павло, а вразити юнака було шкода, та й небезпечно. Але ж і до ранку не сидіти з цим...

— Та про що ж балакаєш? розважно почав він. — Коли казати правду, то ми вже давно балакаємо про те, що треба... Ти хочеш зрозуміти січовиком, а я... хочу кинути січове товариство й записатися тут, у Каневі, в лейстровики...

Павло підвів голову і втупив у бесідника свій затуманений хмелем зір, що в ньому виразно закріплювалось вже неховане підозріння.

— Запоріжжя, голубе, річ не проста, — казав далі низовець. — Для запорожця не може бути ні матері, ні дівчини; одна в нього родина — січове товариство, одна справа — козацький промисел, війна з бусурменом... Тож не думай собі, що зміг би двох зайців разом лімати: або ти січовик — і забудь про те, що тебе в'язе в Каневі, або лишайся при ньому, але викинь із голови й думку про нееньку Січ. І панотечу у церкві читає чадом нам слово Боже: не мож на двом панам служити, бо

танцюють їх танці, шанують їх героїв, обходять їх звичаї, а деколи навчаються їхньої мови. Рівночасно більшість цієї молоді хоче бути американцями і брати участь зі своїми надбаннями у головному ході американського життя. Ці мільйони молоді, їх сильне заінтересування минулим і майбутнім, їх родичі і пра-родичі, багаті засоби тутешнього муринського населення, наш спадок від Мексика та індіан, це все елементи для витвору багатого, більш ріжнородної і задовольної культури і цивілізації, якої світ дотепер ще не бачив.

Було би дуже легко дозволити якомусь вузькому помислові єдності здавати ті ріжноті. В сучаснім світі, повнім страхіть і воєн, небезпека єдності є дуже велика. Загальна Рада Американської Єдності вірить, що стала єдність може прийти тільки з признання ріжноті і прийняття один Другого, таким, яким хто є. Мусить конче існувати загальна віра в демократію та ідеали волі. З цими основними принципами не можна іти на уступки. Але в середині такої загальної віри, свобода ріжноті це не тільки єдина система, згідна з демократією та свободою, але можливо доведення до тривкої і сталої єдності. Нова назва означає не тільки зміну роду завдань, але ширшу співпрацю. Є надія, що Загальна Рада Американської Єдності здає собі багато ширшу кооперацію ніж Чужомовне Інформаційне Бюро, хоч і так було чимало приятелів і спомогачів. В додатку до Ради Директорів і Комітету Ручителів, Рада матиме ширший Краєвий Комітет, до котрого будуть входить представники ріжних секцій краю від ріжних народних і расових груп, ріжного стану, включно з американцями.

Вся праця, яку виконувало Ф. Л. І. С., а саме газетні статті, поміч десятків тисяч ново прибуваючих, акція проти пересудів та відріжнювань, буде продовжуватись, а крім цього дальша праця піде вперед як частина поширеної програми, прийнятої зовнішньою умови і потреб.

Одною з нових праць буде видавання журналу під назвою „Камон Граунд“ що пічне виходити як кварталник у вересні. Розуміється, що скількість праці, яку можна буде виконати, залежатиме від одержаної підтримки, яка мусить прийти від загальної членства і пожертв. Загальна членська вкладка буде вносити одного долара річно. Всі ці пожертви від трьох доларів вгору будуть покривати членську оплату і пренумерату журналу.

Чи зможуть Злучені Держави, з населенням 130 мільйонів, многими національностями і расами, ріжними симпатіями і поглядами, успішно створити єдність? Чи можемо розвинути таке порозуміння і співпрацю, з чого вийде ширша і більш задовольна цивілізація для нашого власного краю, чого весь світ так дуже потребує? Загальна Рада Американської Єдності вірить, що так буде і надіється працювати у тім напрямку. В ті цілі Рада буде поборювати

танцюють їх танці, шанують їх героїв, обходять їх звичаї, а деколи навчаються їхньої мови. Рівночасно більшість цієї молоді хоче бути американцями і брати участь зі своїми надбаннями у головному ході американського життя. Ці мільйони молоді, їх сильне заінтересування минулим і майбутнім, їх родичі і пра-родичі, багаті засоби тутешнього муринського населення, наш спадок від Мексика та індіан, це все елементи для витвору багатого, більш ріжнородної і задовольної культури і цивілізації, якої світ дотепер ще не бачив.

Було би дуже легко дозволити якомусь вузькому помислові єдності здавати ті ріжноті. В сучаснім світі, повнім страхіть і воєн, небезпека єдності є дуже велика. Загальна Рада Американської Єдності вірить, що стала єдність може прийти тільки з признання ріжноті і прийняття один Другого, таким, яким хто є. Мусить конче існувати загальна віра в демократію та ідеали волі. З цими основними принципами не можна іти на уступки. Але в середині такої загальної віри, свобода ріжноті це не тільки єдина система, згідна з демократією та свободою, але можливо доведення до тривкої і сталої єдності. Нова назва означає не тільки зміну роду завдань, але ширшу співпрацю. Є надія, що Загальна Рада Американської Єдності здає собі багато ширшу кооперацію ніж Чужомовне Інформаційне Бюро, хоч і так було чимало приятелів і спомогачів. В додатку до Ради Директорів і Комітету Ручителів, Рада матиме ширший Краєвий Комітет, до котрого будуть входить представники ріжних секцій краю від ріжних народних і расових груп, ріжного стану, включно з американцями.

Вся праця, яку виконувало Ф. Л. І. С., а саме газетні статті, поміч десятків тисяч ново прибуваючих, акція проти пересудів та відріжнювань, буде продовжуватись, а крім цього дальша праця піде вперед як частина поширеної програми, прийнятої зовнішньою умови і потреб.

Одною з нових праць буде видавання журналу під назвою „Камон Граунд“ що пічне виходити як кварталник у вересні. Розуміється, що скількість праці, яку можна буде виконати, залежатиме від одержаної підтримки, яка мусить прийти від загальної членства і пожертв. Загальна членська вкладка буде вносити одного долара річно. Всі ці пожертви від трьох доларів вгору будуть покривати членську оплату і пренумерату журналу.

Чи зможуть Злучені Держави, з населенням 130 мільйонів, многими національностями і расами, ріжними симпатіями і поглядами, успішно створити єдність? Чи можемо розвинути таке порозуміння і співпрацю, з чого вийде ширша і більш задовольна цивілізація для нашого власного краю, чого весь світ так дуже потребує? Загальна Рада Американської Єдності вірить, що так буде і надіється працювати у тім напрямку. В ті цілі Рада буде поборювати

танцюють їх танці, шанують їх героїв, обходять їх звичаї, а деколи навчаються їхньої мови. Рівночасно більшість цієї молоді хоче бути американцями і брати участь зі своїми надбаннями у головному ході американського життя. Ці мільйони молоді, їх сильне заінтересування минулим і майбутнім, їх родичі і пра-родичі, багаті засоби тутешнього муринського населення, наш спадок від Мексика та індіан, це все елементи для витвору багатого, більш ріжнородної і задовольної культури і цивілізації, якої світ дотепер ще не бачив.

Було би дуже легко дозволити якомусь вузькому помислові єдності здавати ті ріжноті. В сучаснім світі, повнім страхіть і воєн, небезпека єдності є дуже велика. Загальна Рада Американської Єдності вірить, що стала єдність може прийти тільки з признання ріжноті і прийняття один Другого, таким, яким хто є. Мусить конче існувати загальна віра в демократію та ідеали волі. З цими основними принципами не можна іти на уступки. Але в середині такої загальної віри, свобода ріжноті це не тільки єдина система, згідна з демократією та свободою, але можливо доведення до тривкої і сталої єдності. Нова назва означає не тільки зміну роду завдань, але ширшу співпрацю. Є надія, що Загальна Рада Американської Єдності здає собі багато ширшу кооперацію ніж Чужомовне Інформаційне Бюро, хоч і так було чимало приятелів і спомогачів. В додатку до Ради Директорів і Комітету Ручителів, Рада матиме ширший Краєвий Комітет, до котрого будуть входить представники ріжних секцій краю від ріжних народних і расових груп, ріжного стану, включно з американцями.

Вся праця, яку виконувало Ф. Л. І. С., а саме газетні статті, поміч десятків тисяч ново прибуваючих, акція проти пересудів та відріжнювань, буде продовжуватись, а крім цього дальша праця піде вперед як частина поширеної програми, прийнятої зовнішньою умови і потреб.

Одною з нових праць буде видавання журналу під назвою „Камон Граунд“ що пічне виходити як кварталник у вересні. Розуміється, що скількість праці, яку можна буде виконати, залежатиме від одержаної підтримки, яка мусить прийти від загальної членства і пожертв. Загальна членська вкладка буде вносити одного долара річно. Всі ці пожертви від трьох доларів вгору будуть покривати членську оплату і пренумерату журналу.

Чи зможуть Злучені Держави, з населенням 130 мільйонів, многими національностями і расами, ріжними симпатіями і поглядами, успішно створити єдність? Чи можемо розвинути таке порозуміння і співпрацю, з чого вийде ширша і більш задовольна цивілізація для нашого власного краю, чого весь світ так дуже потребує? Загальна Рада Американської Єдності вірить, що так буде і надіється працювати у тім напрямку. В ті цілі Рада буде поборювати

танцюють їх танці, шанують їх героїв, обходять їх звичаї, а деколи навчаються їхньої мови. Рівночасно більшість цієї молоді хоче бути американцями і брати участь зі своїми надбаннями у головному ході американського життя. Ці мільйони молоді, їх сильне заінтересування минулим і майбутнім, їх родичі і пра-родичі, багаті засоби тутешнього муринського населення, наш спадок від Мексика та індіан, це все елементи для витвору багатого, більш ріжнородної і задовольної культури і цивілізації, якої світ дотепер ще не бачив.

Було би дуже легко дозволити якомусь вузькому помислові єдності здавати ті ріжноті. В сучаснім світі, повнім страхіть і воєн, небезпека єдності є дуже велика. Загальна Рада Американської Єдності вірить, що стала єдність може прийти тільки з признання ріжноті і прийняття один Другого, таким, яким хто є. Мусить конче існувати загальна віра в демократію та ідеали волі. З цими основними принципами не можна іти на уступки. Але в середині такої загальної віри, свобода ріжноті це не тільки єдина система, згідна з демократією та свободою, але можливо доведення до тривкої і сталої єдності. Нова назва означає не тільки зміну роду завдань, але ширшу співпрацю. Є надія, що Загальна Рада Американської Єдності здає собі багато ширшу кооперацію ніж Чужомовне Інформаційне Бюро, хоч і так було чимало приятелів і спомогачів. В додатку до Ради Директорів і Комітету Ручителів, Рада матиме ширший Краєвий Комітет, до котрого будуть входить представники ріжних секцій краю від ріжних народних і расових груп, ріжного стану, включно з американцями.

Вся праця, яку виконувало Ф. Л. І. С., а саме газетні статті, поміч десятків тисяч ново прибуваючих, акція проти пересудів та відріжнювань, буде продовжуватись, а крім цього дальша праця піде вперед як частина поширеної програми, прийнятої зовнішньою умови і потреб.

Одною з нових праць буде видавання журналу під назвою „Камон Граунд“ що пічне виходити як кварталник у вересні. Розуміється, що скількість праці, яку можна буде виконати, залежатиме від одержаної підтримки, яка мусить прийти від загальної членства і пожертв. Загальна членська вкладка буде вносити одного долара річно. Всі ці пожертви від трьох доларів вгору будуть покривати членську оплату і пренумерату журналу.

танцюють їх танці, шанують їх героїв, обходять їх звичаї, а деколи навчаються їхньої мови. Рівночасно більшість цієї молоді хоче бути американцями і брати участь зі своїми надбаннями у головному ході американського життя. Ці мільйони молоді, їх сильне заінтересування минулим і майбутнім, їх родичі і пра-родичі, багаті засоби тутешнього муринського населення, наш спадок від Мексика та індіан, це все елементи для витвору багатого, більш ріжнородної і задовольної культури і цивілізації, якої світ дотепер ще не бачив.

Було би дуже легко дозволити якомусь вузькому помислові єдності здавати ті ріжноті. В сучаснім світі, повнім страхіть і воєн, небезпека єдності є дуже велика. Загальна Рада Американської Єдності вірить, що стала єдність може прийти тільки з признання ріжноті і прийняття один Другого, таким, яким хто є. Мусить конче існувати загальна віра в демократію та ідеали волі. З цими основними принципами не можна іти на уступки. Але в середині такої загальної віри, свобода ріжноті це не тільки єдина система, згідна з демократією та свободою, але можливо доведення до тривкої і сталої єдності. Нова назва означає не тільки зміну роду завдань, але ширшу співпрацю. Є надія, що Загальна Рада Американської Єдності здає собі багато ширшу кооперацію ніж Чужомовне Інформаційне Бюро, хоч і так було чимало приятелів і спомогачів. В додатку до Ради Директорів і Комітету Ручителів, Рада матиме ширший Краєвий Комітет, до котрого будуть входить представники ріжних секцій краю від ріжних народних і расових груп, ріжного стану, включно з американцями.

Вся праця, яку виконувало Ф. Л. І. С., а саме газетні статті, поміч десятків тисяч ново прибуваючих, акція проти пересудів та відріжнювань, буде продовжуватись, а крім цього дальша праця піде вперед як частина поширеної програми, прийнятої зовнішньою умови і потреб.

Одною з нових праць буде видавання журналу під назвою „Камон Граунд“ що пічне виходити як кварталник у вересні. Розуміється, що скількість праці, яку можна буде виконати, залежатиме від одержаної підтримки, яка мусить прийти від загальної членства і пожертв. Загальна членська вкладка буде вносити одного долара річно. Всі ці пожертви від трьох доларів вгору будуть покривати членську оплату і пренумерату журналу.

Чи зможуть Злучені Держави, з населенням 130 мільйонів, многими національностями і расами, ріжними симпатіями і поглядами, успішно створити єдність? Чи можемо розвинути таке порозуміння і співпрацю, з чого вийде ширша і більш задовольна цивілізація для нашого власного краю, чого весь світ так дуже потребує? Загальна Рада Американської Єдності вірить, що так буде і надіється працювати у тім напрямку. В ті цілі Рада буде поборювати

танцюють їх танці, шанують їх героїв, обходять їх звичаї, а деколи навчаються їхньої мови. Рівночасно більшість цієї молоді хоче бути американцями і брати участь зі своїми надбаннями у головному ході американського життя. Ці мільйони молоді, їх сильне заінтересування минулим і майбутнім, їх родичі і пра-родичі, багат

З ДІЯЛЬНОСТІ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

АНСОНІЯ, КОНН.
День Молоді.

День 11 червня ц. р. залишиться на довго в пам'яті нашої суспільності в Ансонії та околиці, а то тому, що цей день був «днем української молоді» стейту Конетикат. На згаданий день зіхалась велика маса народу не лише з стейту Конетикат, але також з інших стейтів, Ровд Айленду, Масачусетс і Нью Йорку. Парк був завалений автами і людьми. Було поверх три тисячі учасників. Молодь прийшла, бо це був її день. Родичі прийшли, щоб побачити, як та молодь себе поведе. А головне, чи її праця принесе хосен. Бо немало труду понесено при покладенні основ під молодішню українську стейтову організацію. Програма дня була також добре підібрана. Були виготовлені промови в англійській і українській мові. Говорив про українські місцеві свідчення о. А. Ротко, декан на стейт Нью Інгленд; по англійській говорив дуже річково професор Корнел, представник Республіканської Партії. Місцевий хор укр. гр. кат. церкви вивязався добре з своїх завдань під вмілою діригентурою п. Гвоздєвича. Цей хор так зіспіваний, що тепер є найкращим хором в Новій Англії. Був виступ українських танцюристів під проводом п. А. Гіни. Хоч 4 дівчини, що брали участь у танцях вивязалися добре з своїх завдань, але їх було замало, щоб зробити таке враження, яке гуртові танці можуть зробити. Чому більше танцюристів не було? Де поділись ті чисельні клуби танцюристів в Новій Англії? Де поділись хлопці? Пішли вже на війну? Треба пошукати причину лиха і на будуче це направити.

Треба завважити, що серед молоді мало є такої, що знала б говорити мовою своїх батьків. Невже наша молодь думає, що вона виявить більше американського патріотизму, коли лиш одною англійською мовою буде вміти говорити? Молодь в Європі гордиться тим, коли вміє багато мов. Тож і наша, американська молодь повинна бодай дві мови добре знати, це є американську і мову своїх батьків. Також не цілком добре поводи́лась молодь у часі промови професора Корнела. Вже краще поводи́лись старші, які під тим оглядом значно перевищили молодь.

Учасник.

ВАЛІНГФОРД, КОНН.
Трагічна смерть члена.

Сумна подія скоїлась у Томасоні, Масс., 10 ц. м. ц. Іваном Федішином, членом від 421 У. Н. С., до якого він перейшов з переступним листом. Згаданого дня пізно ввечерю він вертався з мітингу свого відділу до дому. Як звичайно, він попрощався з своїми членами-товаришами в тій надії, що другого дня з ними знов побачиться. Але не так сталося, як гадалось. В дорозі до дому його забив на місці автомобіль.

Покійний працював на фермі, де, як то звичайно кажуть, наші люди, не грозить небезпека. А що вийшло? Покійний був вже старший віком і жив тут без рідні, бо родина була в старім краю. Працював тут вже 16 літ на фермі як фермерський робітник у наших людей, гром. Павелчаків. На щастя він належав до У. Н. Союзу і все говорив, що Союз заступає йому тут в Америці його родину. «Одна родина там, а друга в відділі У. Н. Союзу», казав він.

Ось та його «друга родина» не лишилась, що в трагічній хвилині виплатила належні покійному гроші, які належались з титулу його грамоти, але в день похорону цілий відділ з прапорами, в жалібних строях прийшов до церкви, щоб віддати своєму товаришеві останню прислугу і відпровадити його на вічний спочинок. Колиб не ця «друга родина», то хто був би прийшов попрощати його тут, серед чужих? Рідні тут нема, а рідні в старім краю мабуть ще і не знають про його смерть. Хто зна, коли вони про те довідаються?

Мені, як організаторові, приходить часто чути такі заваги головні від фермерів та їх жінок, що, мовляв, на фермі життя безпечне і нема потреби боятись ненадійної смерті. Ось покійний Федішин також працював на фермі... Нещастя чигає не раз на гладкій дорозі, а навіть у своїй хаті. Ніхто не знає, що його чекає. Найкраще такі поступають ті, що проти нещастя забезпечують себе. Тим забезпеченням вони не можуть нічого втратити, а скористати можуть багато. Таке забезпечення, і то так матеріальне, як моральне, дає власне наш Батько — У. Н. Союз.

А. Маланчук,
окопний організатор.

З МУЗИКИ.

З ТВОРЧОСТІ Р. ПРИДАТКЕВИЧА ЯК КОМПОЗИТОРА.

Сутіу композитора Р. Придаткевича знято на рекорди підчас її виконання рочестерської симфонічної оркестрою під управою звісного американського диригента Г. Ненсона. Останнього музичного сезону двічі її там grano, а минулого місяця симфонічна оркестра в Дітроїті виконала на концерті першу частину цієї суті. Оркестрою в Дітроїті диригував дуже солідний керівник, Волтер Пуле.

Український твір українського композитора в програмі американських симфонічних оркестр, це дійсно білий крук. І тому таку подію належить щиро повитати й її освітлени.

Досі Америка вже не раз заготовувала виступи артиста-скрипки Романа Придаткевича як небуденні, зрілі, висококультурні. З другою стороною свого талану почав був Р. Придаткевич запізнавати нас вже давніше, виконуючи свої скрипкові композиції. За ними наступив Смичковий Квартет, виконаний із рамені Приятелів Української Музики. А тепер його Сутіа знайшла собі почесне місце в програмах симфонічних оркестр. Можливо, що внаслідок цього Симфонія та й інші його твори, що ждуть своєї черги.

Переслухавши Сутіу із рекордів і будучи обзайомлений із її партитурою, хочу про неї дещо сказати.

Давніше згадував мені Р. Придаткевич про особливе зацікавлення песою «Маруся Богуславка». Тоді й виринула у нього думка музичного зілюструвати. Зібравши пісенний матеріал, побачив він можливості серйозної симфонічної обробки. Взв'язав до праці, якої вислідом є саме згадана Сутіа. Композицію свою розложив на чотири частини. Усі частини дають один образ героїчної доби нашої історії (козаччини).

Частини Сутіи: 1) Увертура (вступ), 2) Церемоніальний танок, 3) Козацький спів і 4) Сцена (вступ) і Дудочка (танок).

Перша частина (Анданте-состенуто і Алегро кон спіріто). Зачинається вступом, побудованим на мотиви кобзарської пісні «Про дівку бранку». В кульмінаційній точці цього вступу починається алегро. Тут оркестра робить враження гальопуючих коней. Рівночасно у різних інструментах дається чуті мотив козацької пісні «Стоїть явір над водою». Це перша тема. Друга тема спокійна, немов відзеркалення туги і любови дівчини. По цьому показі обох тем слідує роз-

рібка їх, яку кінчить мотив пісні «Про дівку бранку». Як звичайно у такій композиції (сонатне алегро), приходить повторення обох тем, а потім коротке окінчення цієї ефектної увертури.

Друга частина, «Церемоніальний танок», (Модерато). Сам же ритм пригадує нам загально прийняті тоді в Європі старі танці. Це танок гостей. Середня частина цього танку має пасторальний характер. Прекрасні тут місця має ой-ка і флет, немов сопілка...

Третя частина, «Козацький спів», (Алегро-Анданте). Цю частину отворюють сурмові кличі, після яких автор вводить матеріал із народної пісні «Гей і закувала сива зазубленька», а кінчає її мрійливим окінченням.

Четверта частина, «Сцена і Дудочка» (Вступ і танок). Анданте-Алегро. Вступ цей побудований на матеріалі пісні «Про дівку бранку». Після цього наступає веселий та розмашистий танок «Дудочка». Дуже цікаве тут вилетання іншої теми та сурмовий клич, немов заклик до ще живішого та веселішого танку.

Вже по першому переслуханні Сутіи остає враження як великого багатства і великої сили і музичного матеріалу так і авторського способу вислову. Крім Церемоніального танку всі частини побудовані на темах української народної музики. Слухаючи всю цю музику подивившись її не трашати до неї інтересу, бо композитор має все щось цікавого до сказання. Короткими мотивами і змішаними гармоніями він постійно збільшує увагу слухача.

Спосіб музичного вислову в Р. Придаткевича не простий, а дуже складний. До такої музичної мови треба слухачеві привикнути. За виконання того роду композицій можуть братися тільки першорядні виконавці.

Ось так, як бачимо, Роман Придаткевич здобуває поважне місце для свого імені в музичному світі. Усе, що виходить з його руки, свідчить не тільки про його талант, але і про величезну працю, яку він вкладає у найменші деталі своїх композицій. Музика Р. Придаткевича високоартістична і тому його вклад у нашу культуру цінний і дорогий.

М. О. Гайворонський.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ
ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС
«СВОБОДА».

Ірина Сімович.

ЯК ЛЮДИ ЗДАВНА ДБАЛИ ПРО СВІЙ ВИГЛЯД

(Дещо з історії косметики). Вже від непам'ятних часів, відколи від людського існує, люди прикрашувалися. Страх, щоб не виглядати гірше, як інші люди, є в кожній людині. Ми бачимо це скрізь, що погану з лиця людину не так радо приймають, перед жебраками, що мають якісь близи, як перед каліцтвом, здорові люди утікають...

Вже в книзі Мойсея читаємо, що «хто має яку хвибу, хто сліпий, чи кривий, з дивним носом, каліка на ногу, чи руку, — хто з горбом, із шкірою на оці, хто зивоватий, має струпи на голові — той нехай не приступає і нехай не приносить жертви».

Багання виглядати гарно було вже від найдавніших часів. У єгипетських пірамідах, при розкопках, знайдено сліди різних кремів (мастий). При розслідуванні виявилось, що той крем складається із 90% різних товщів, а в 10% із жижиці, бальзамів і інших складових.

Той крем лежав у гробниці одного фараона понад 3300 років і не зіпсувався. З цього видно, як високо стояла в стародавній Єгипті штука плекати шкіру, або як ми її тепер із грецької називаємо — косметика.

Особливу увагу тоді звертали на фарбування губ і нігтів — червоно, а брів на — темнокоричнево або чорно. До фарбування вживали червоної фарби (цинобер), біліла (блявайс), чорної — антимону сірчаного, званого під назвою «мессет» або «коголь» (арабські назви). Щоб зробити масті, старі єгиптяни вживали воску, оливи з маслин, вапна, смальцю, для запаху давали пахощів амбри, мошусу, міра, цитету. Старинні єгиптяни вміли теж уже тоді дистильовати (3) рослини й жижиці, робити з них витяги.

Від єгиптян перебрали штуку плекати шкіру — жижиці. Біблія приписувала навіть, як усе це робити, щоб було гарне обличчя, щоб вигляд був гарний. У поганських східних народів жерці мали приписи, як намазувати тіло запашною оливою. До фарбування волосся вживали запашних мастей «кофер» або «генна».

1) бальзам — арабське слово — запашний сік різних дерев, переважно дерев із теплих країв.

2) амбра — сіра речовина, подібна до воску; добувають її з кишок «інтрів» — кіт-долозуба, вона — запашна, м'яка, або піжмо — товщава речовина, що витворюється в особливих залозах звіряка — пшамови, і то в самцях; міро — запашна жижиця з дерева, що зветься «міровець» і росте в північній Африці; живета (Viverra) — звірято, що в своїй особливій залозі має жовтаву запашну речовину, яка переходить у бронзову барву; живе в північній Африці.

3) дистильовати, латинське слово — очисувати від різних домішок.

«кохль» — арабська назва на фарбу до брів і вій, міра до відкопи від людського існує, люди прикрашувалися. Страх, щоб не виглядати гірше, як інші люди, є в кожній людині. Ми бачимо це скрізь, що погану з лиця людину не так радо приймають, перед жебраками, що мають якісь близи, як перед каліцтвом, здорові люди утікають...

За арабських завоювань у VIII ст. по Хр. косметика дійшла до Іспанії. Там часом повстали фабрики косметичних засобів, а навіть вища школа, що вчила штуки плекати шкіру. До нас дійшли деякі приписи тодішніх лікарів-арабів, як плекати шкіру.

Магомет наказував своїм вірним, щоб що п'ятиці натуралісти запашними олійками. Була теж у тому часі така мода, що воєки носили чорні бороди, всі інші — руді, а жінки накладали собі на обличчя чорні мушки, які робили із паперу або з іншого матеріалу. Ті мушки ніби то хоронили «від уроків».

Косметична штука була відома і старовинним грекам, римлянам. Про неї й говорив їх письменство, передовсім римське. Коли римляни були на вершці своєї слави, косметика в них стояла теж високо. Кажуть, що ні Париж, ні Відень не дійшов іще досі до такого рівня в косметичній, як римляни з часів царства.

Тоді виробляли різні олійки, для різних частей тіла. Римляни знали способи, щоб усувати непотрібне волосся, н. пр., заріст на обличчі в жінок. В Римі косметика йшла в парі із гігієною, із здоров'ям. Лазні, окремі люди до масування, до гімнастики, різні олійки робили шкіру м'якою і гладкою, як оксамит. Олійки вживали тоді й замість мила. Коли тіло натерто олійкою, те, що залишилося ще зверху, стягали окремими призначеними на те греблями. З тих часів маємо першу вістку про те, як робити мило, яке зветься «германським милом».

Як і тепер, і тоді покривали на ніч обличчя чимось на чирбою — хліб розроблений у молоці — а вранці змивали її водою на пів із осличим молоком.

Вже тоді знали операції на ногах і руках, теперішні манікюри й педикюри. В різних тодішніх письменників знайдено опис різних модних пахощів. Були вже тоді штучні зуби, штучні коси, перуки. Бритви вживали тоді й чоловіки й жінки.

Середньовіччя це — занепад гігієни. — Люди не купалися вже так багато як колись, на

4) За обідом, як описує римський письменник Петроній, який жив за царя Нерона й помер 67. р. по Хр., у своїй творі «Бенкет Трималхія», коли гості їли, під столом мали хлопці обтирали їм нігті й обшкривали нарости на ногах (педикюр).

5) називають письменники навіть фабрикантів пахощів (н. пр., якийсь Космуз, Шіперо).

чистоту не звертали уваги. Зате вживали багато пахощів, малювалися, фарбували волосся. Такі італійські міста, як Флоренція, Генуя і Венеція — були осередками продажу й виробу всіх таких засобів. Ті ціни і Боттічеллі створили навіть культ (звеличчання) для рудого й золотистого волосся. Фарбували волосся тоді всі. З цього погляду й теперішнє фарбування не є таке досконале, як тоді. До нас дійшла книжка з 1306. р. — її написав Анрі де Мондів'є — з усіма приписами на всякі масті, молочка, води, як і чим мити волосся й т. д. Цікаво, що тоді до масті вживали розтертої, сушеної сарани, ящірок, крові кажанів (лиліків), а то й... теплого гною.

XVII—XVIII ст. — це віки розквіту косметичної штуки у Франції. За королів Людовіка XIV. (1643—1715) й Людовіка XV. (1715—1774) пані з двору накладали вдень на обличчя різні маски з ліками, з товщем, молоком, щоб потім вночі гарно та свіжо виглядали на балі. Тодішня мода наказувала накладати на обличчя мушки, і то на різні його частини різні: на бороду — округлі, на лице — як зірки, під очима — як півмісяць, на чолі поздовжні й т. д. Число таких прикрас на обличчя доходило не раз і до 15. Малювалися тоді всі. Пані-шляхтянки вживали іншої барви до уст, ніж міщанки, міщанки іншої, як — жінки легкого життя в місті, штука прикрашуватися почала тоді ускладнюватися.

Вживали шмінок червоних, фіолетних, рожевих, жовтих. Виходило тоді так, що нічого не було природного, все було штучне.

Фарбами старалися надавати обличчю відблиск душевного настрою... Як хто розлютився, зараз біг до своєї кімнати й малювався, н. пр., на фіолетово, як був радий — на рожево, залюблений — на червоно, заздрисний — на жовто й т. д. І малювалися не тільки жінки, а й чоловіки, а то й дітей малювали...

З французькою революцією прийшла й революція в косметичній — кров зміла все, що було штучне, набирала ваги — гігієна. З початком XIX ст. парламент в Англії заборонив шмінуватися, зате вийшов наказ частіше — купатися. Знов заговорили про плекання тіла, шкіри, забуте на кількості літ. А що забули про це, то й дивувалися нічого, бо за цим не стежили: по лазнях був нелад, вони поширяли різні недуги — пошесні й полові. Люди лазні уникали. Та ще й досі подекуди залишилося упевдження до лазні...

Поволі косметична штука йде все вперед і вперед. І за той час винайдено багато різних засобів, помічників у боротьбі за гарний вигляд: різні лампи, електричний струм, прилади до масажу. З засобами повстають і нові способи плекати шкіру, та про це вже іншим разом.

6) Вечеліо Тіціан (1477—1576) і Сандро Боттічеллі (1444—1510) — визначні італійські маляри.

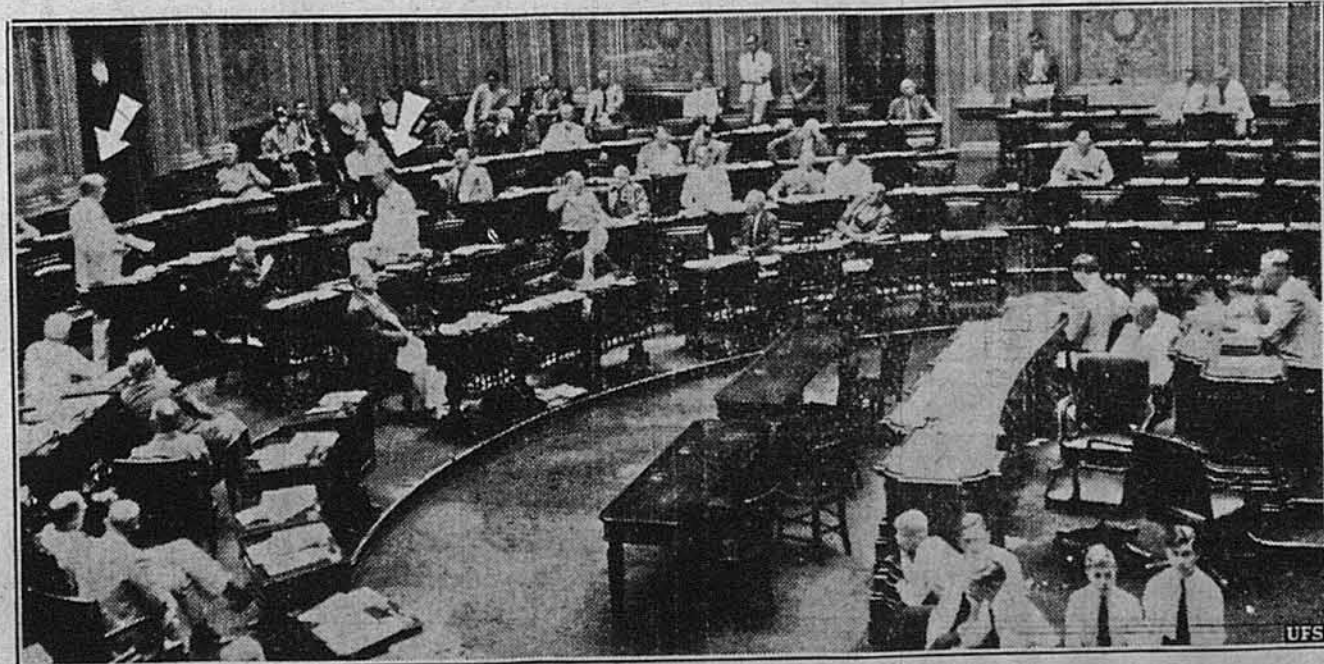
НА НАРОДНІ ПОТРЕБИ

КЛІВЛЕНД, О.

З забави на народні цілі. На забаві, влаштованій з нагоди 25-літнього ювілею громадян Йосифа і Анни Керік, дня 27 липня ц. р., гості на поклик п. Павла Головачка не забули зложити свої жертви на таку ціль, як Українська Школа в Стемфорді, Конн. В той спосіб вони дали іншим приклад, що в теперішню пору не можна забувати бодя за ті цілі, на які можемо збирати, а саме Школу в Стемфорді і Інформаційне Бюро в Вашингтоні. Школа має виховати борців за українську справу, а інформаційне бюро має розказати чужинцям про боротьбу українців до їх незалежності.

Зложили: П. і Анна Керік \$2; по \$1: П. Головач, Р. Караск; по \$0.50: Марія Бучуляк, Н. Страл, Анна Пера, Катерина Івонюк, Н. Зарчаний, П. Поцула, Степан Вояк; по \$0.25: А. Залоточний, Н. Карпа, Д. Поцула, А. Янівський, Н. Чубинський, Д. Лорша, І. Пацко, Н. Н.; арбітрів: Разом \$10.35. По оплаченні розходу лишилось \$10.21, які вислано через Об'єднання на призначену ціль.

Н. Демка.

БОРотьба за примусову службу. — Мало таких сцен знято світліною, як ця. Це сенат Злучених Держав у часі дебати над законопроектом про примусову військову службу. Сенатор Генрі Ф. Ешгорст, демократ з Арізони (зазначений стрілкою на лівій стороні) дискутує з сенатором Бортоном К. Гвілером, ізоляційником з Монтани (під стрілкою з правої сторони) про законопроект. Сенатор Кій Питман хвилює веде провід нарад.

МІЛІТАРНА ПРОГРА ФРАНЦІЇ

Від часу здачі Франції багато писали знавці про недостатчі й моральне заломання Франції, як держави й нації. Тому інтересно прочитати фахові заваги про мілітарну програму Франції в газеті Нью Йорк Геральд-Трибюн, написані офіційним генерального штабу французької армії. Його імення не подано, але це не зменшає значіння статті. Отже його виводи такі:

З початком війни цілий світ відчував, що положення на французькому фронті критичне. Потім усе притихло й мало хто з посторонніх розумів це положення. Але знавці вже тоді завважили, що Франція не має подостатком літаків, та що її повзи зроблені з такого матеріалу. Франція була полішена своїй долі. Вона сковалася за лінію Мажина й була певна себе. Не було гроша, ліній не скріплювали. Треба було вжити цименту, цього не зроблено. Тому деякі місця ліній були слабкі. Впродовж вісьмох місяців німецької позірної бездіяльності воєки здеморалізувалися. Вони діставали відпустки домі, ходили до театрів, збудованих для них на фронті, загально вживали вигод. Цей час це було властиве примиря.

Коли прийшов німецький наїзд на Бельгію, французька команда мала неабиякий оріх до розгрізнення. Стояти на місці, чи йти на оборону Бельгії? Справа делікатна, мало кому зрозуміла. Рішили йти на оборону Бельгії. Як виборилися, послабили фронт коло лінії Мажина. Німці добре зрозуміли свою нагоду, бо ані один німецький літак не напав на ті французькі відділи, що машірували до Бельгії.

Повзи це властиво французький винахід з кінця минулої війни. Але німці вживали їх масами, а французи одинцем. Таксамо було з літаками. Крім того французи не були заправлені до офензиви. Це їх згубило. Крім цього в Бельгії французька команда зробила помилку. Не знала, чи станути коло Антверпю, чи боронитися над Шельдою. Бо не знати було, чи боронити доступу до Франції, чи стримати німців від походу на побережжя. Ця невпевність відбилася на тактиці. Німецька армія має молодих командантів, які вдумали нову тактику. Французькі команданти є з старої школи, що вірили в успіх підстави давнього плану, тобто з кінця попередньої війни. Тепер це кожен бачить і розуміє, але запізно.

ONLY
\$114.75*
DELIVERED IN
YOUR KITCHEN
WITH 5 YEAR PRO-
TECTION PLAN

YES—that amount delivers this big, beautiful 1940 Leonard in your kitchen, with a 5 Year Protection Plan. Check its generous size—compare the features! Then decide whether you want to put up any longer with an old-fashioned, wasteful refrigerator. Remember, this is a new, 1940 Leonard—not an old-style or last year's model. Yet its price challenges all comparison. Come see it!

BIG 6 AND 8 CU. FT. MODELS
FROM \$94.95 TO \$239.95

WHY TAKE LESS
THAN A 6 OR 8 CU. FT. LEONARD

WHY PAY MORE
THAN LEONARD'S NEW LOW PRICES

*State and local taxes extra.

84 BIG ICE CUBES—9 pounds of ice! Plenty of reserve power for quick freezing. You always have enough ice cubes.
5 YEAR PROTECTION PLAN—Here is your assurance of years of satisfactory, trouble-free performance.
11½ SQUARE FEET of space—room for tall bottles—roasts a week's food for the average family.
GLACIER SEALED UNIT—quiet... lifetime oil supply sealed in... No "dark corners"—all food in easy reach.
AUTOMATIC LIGHT—illuminates interior when door is opened. No "dark corners"—all food in easy reach.

LEONARD ELECTRIC

КОЛИ ВЖЕ всюди обійшли, а ще не купили найліпшого Рефриджірейтора, то ще зайдіть до Сурми. Огляньте ЛІОНАРД. Купити не купити, оглянути можна. Склеп Сурми відчинений кожного дня до 10-тої години ввечері, зачинений в неділю...

SURMA 325 EAST 14th STREET
(Between 1—2 Avenues)
NEW YORK, N. Y.
Tel.: GRamercy 7-0729

Слушайте Української Програми на Радіо кожної суботи від 4 до 4:30. Станція WBNX, 1500 Kc.

ІНТЕРНУВАННЯ МОНТРЕАЛЬСЬКОГО МЕЙОРА ГУДА

Дня 6. серпня арештовано й інтерновано, на приказ канадського домініального міністра справедливості Ернеста Ляпойнта, Камілія Гуда, 50-літнього мейора найбільшого міста в Канаді, Монреалю. Гуда арештовано на підставі канадських Регуляцій Воєнних як "шкідливу для публічної безпеки і безпеки держави особу", сказав у парламенті міністер Ляпойнт.

Арештування й інтернування мейора Гуда наступило на третій день по виданні ним гострої заяви проти реєстрації і конскрипції. У своїй заяві до монреальської преси мейор Гуд осудив загальну реєстрацію, окреслюючи її як перший крок, ведучий до конскрипції, котрої уряд не має права впроваджувати без одержання мандату від кана-

дійського населення. Дальше заявив він, що не признає конскрипційного розпорядку і тому не тільки сам не зареєструється, але звизає населення, щоб не реєструвалось і злегковажило конскрипційний розпорядок.

Преса подає, що по видачі згаданої заяви, мейор Гуд осправив під наглядом федеральної поліції. Також Гуд мав намір згадати ще про справу реєстрації і конскрипції на черговому засіданні міської ради в дні 7-го серпня.

Мейор Гуд разом з своїми послідовниками в міській раді відмовив відання п'ятих міських будинків для життєвості на реєстраційні бюра в дні 19, 20 і 21 серпня. Та більшість міської ради відкинула пропозицію мейора Гуда.

Гуд був вже 7 разів мейором Монреалю. Він нагадає в дечім популярного в своїм ча-

сі ньюйорського мейора Джіма Вокера. Був він теж послом до квебекської легіслятури. Є він по походженню канадським французом, а в травні ц. р. попер внесок, поставлений в квебекській легіслятурі, осуджуючий конскрипцію і домагаючийся "уміреного" воєнного зусилля Канади. Згаданий внесок перепав. З початком 1938 р. мейор Гуд викликав був хвилю протестів як з сторони французьких і англійських організацій, коли на бенкеті, влаштованім в Монреалі, виявив профашистські симпатії. Щодо протягу часу, на який мейора Гуда інтерновано, то одні кажуть, що буде він інтернований до кінця війни, а інші кажуть, що його по якимсь часі випустять.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС "СВОБОДА".

ШВАЙЦАРІЯ ДЕПОРТУЄ КОМУНІСТІВ

БЕРНО (Швайцарія). Швайцарський уряд оголошує, що багато чужинців буде депортованих за границю тому, що вони приналежні до комуністичної партії. Ті чужинці, що не будуть вислані, таксамо як і швайцарці, будуть карані арештом до трьох літ, коли будуть вести комуністичну пропаганду.

ЧЕХІЙ І СЛОВАЧИНІ ЗАГРОЖУЄ ЗВІЧАЙНА АНЕКСІЯ

ЛОНДОН. — Згідно з відомостями, які наспіли сюди цими днями, Чехія й Словаччина мають бути прилучені до Німеччини як звичайні провінції, позбавлені протекторату. Звідомлення вказують, що про-націстична чеська організація, Вляйка, веде агітацію за усунення так званого автономного чеського уряду та за повне прилучення Чехії й Моравії до Німеччини.

Інші звідомлення кажуть, що на останній розмові Рібентропа з словацькими міністрами в Зальцбургу виринула німецька пропозиція, щоб у будучності Словаччина приєдналася до Німеччини й прийняла митний союз із нею. Таку політику розпочинає німецький уряд тому, що зростаючі советські впливи на Балкані вказують на панславянську політику Росії. Це знову є не по нутрі нацистам.

БУДУТЬ ПРОГОЛОШУВАТИ ПОГОДУ П'ЯТЬ ДНІВ НАПЕРЕД

НЮ ЙОРК. — Д-р Джеймс Кімбел, директор метеорологічного бюра, заявляє, що він може предсказати погоду п'ять днів наперед. На підставі довголітньої практики він прийшов до висновку, що такі передбачування мають понад 50 відсотків певності. Він буде оголошувати свої звідомлення двічі в тиждень.

ПРОТИ ЖИДІВ І МУРИНІВ

ПАРИЖ. — Муриніські актори відгравали немалу роль в паризьких театрах чи місцях розривок, виступаючи як співаки, танцюристи і музиканти. Між іншим тишилась великою популярністю Джозефін Бейкер, відома американська співачка і танцюристка, що є муриною. Тепер того всього більше не буде. Театральні менаджери не приймуть більше муриніських акторів. В такий самий спосіб усувається з сцени і жидів. Кажуть, що жиди відгравали досі першу роль в театрі й кіні. Тепер зачатко переводити "чистку" і усувати навіть і визначних жидівських акторів. При оголошенні одної вистави подано таке: "Чиста французька штука, виставлена чистими французами". Кажуть, що це оголошення вказує дуже ясно на те, що тепер діється у Франції, та які там заходять зміни.

БРИТИСЬКО-ПОЛЬСЬКИЙ СОЮЗ. — Прем'єр Чорчил виходить з бюра під ч. 10 Давнінг ст. в Лондоні після підписання британсько-польського воєнного договору. Зправа генерал Владислав Сікорський. Здачу за ними, на останнім ступні сходів по правім боці, стоїть Вайконт Галіфакс.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS

Ivan Kuchmak, Ukrainian painter, who was graduated from the Art Academy of Krakow, Poland, and later studied in Vienna, will finish a series of religious portraits on the walls and in the sanctuary in St. Mary's Ukrainian church on Winter street late in September.

(New Britain Daily Herald, August 8, 1940).

КАЗКИ ВІЛЬГЕЛЬМА ГАУФФА

На цих казках виховувалися від віків цілі німецькі покоління. Їх перекладали з німецької мови відомі українські перекладачі: М. Харченко, Ф. Супрун, Д. Корзун і інші.

ЗБІРКА ПЕРША містить: 1) Каліф-чорногуз 2) Як виритувано Фатиму 3) Карлик-Ніс 4) Корабель-привид 5) Фальшивий принц 6) Оповідання про обрубану руку 128 сторін, 86 рисунків. Ціна 50 центів.

ЗБІРКА ДРУГА містить: 1) Пригоди Сайда 2) Малий Мук 3) Альманзор 4) Злот 5) Червте серце 128 сторін, 82 малюнки. Ціна 50 центів.

Замовляйте: "СВОБОДА" P. O. Box 346 Jersey City, N. J.

ВЗОРИ КАНВА, НИТКИ ДО ВИШИВАННЯ D. M. C. І СТЕМПЛЬОВА НІ РІЧНІ.

UKRAINIAN BAZAAR, 170 E. 4th ST., NEW YORK, N. Y.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР 321 E. 18th STREET, between 1st and 2nd Avenues, NEW YORK, N. Y. Tel. GRAMERCY 5-2410.

Урядові години: рано від 10 до 12. Ввечір від 6 до 8, а в неділі рано від 10 до 12.

Д-Р С. ЧЕРНОВ

Гострі й хронічні недуги чоловіків і жінок — Шкіра й кров. Аналіз крові для подружжя свідомості. Геморойді й жилаки лікуються без операції. 223 SECOND AVE., cor. 14th ST. NEW YORK CITY. Room 14. GRamercy 7-7697.

Офісові години: 10—8; неділя 11—1. Жінка-доктор до обслуговування. X & Флюороскоп — Екзамінація \$2.00.

ПІЗНАЙМО ЛЮДЕЙ! ІРАН ЧЕРНЯВА у своїй повісті під назвою: ЛЮДИ З ЧОРНИМ ПІДНЕБІННЯМ

Змальовує дотемно й живо два роди людей нашого середовища: людей, що все своє життя посвятили незвичайній кар'єрі; і людей, що суцільно красу життя вичули в молодечому змаганні, безупинно натузі й вічному русі. Ціна 40 центів.

Замовляйте: "Свобода" P. O. BOX 346 JERSEY CITY, N. J.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК НА ФІЛІДЕЛЬФІНІ й ОКОЛИЦІ

МИХАЙЛО НАСЕВИЧ cor. FRANKLIN & BROWN STS., PHILADELPHIA, PA. Tel. Market 1320 ОБСЛУГА В ДЕНЬ І В НОЧІ

SAMUEL P. KANAI Український ПОГРЕБНИК Цілий похорон навіть за \$150 433 State St., PERTH AMBOY, N.J. Phone: P. A. 4-4646

МИРОН ЛИТВИН УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК Без ріжниць як далеко поза Ньюарком. Вразі потреби телефонуйте до нас. Обслуговування щиро і чесна. — Office: 383 MORRIS AVENUE, cor. Springfield Ave. NEWARK, N. J. Phone: Essex 3-5347

ІВАН БУНЬКО УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

заряджує погребамі по ціні так низькій як \$150. Обслуговування найкраще.

JOHN BUNKO Licensed Undertaker & Embalmer 437 E. 5th ST., NEW YORK CITY. Dignified funerals as low as \$150. Telephone: GRamercy 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНІМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В БРОНКСІ, БРООКЛІНІ, НЬЮ ЙОРКУ І ОКОЛИЦЯХ 129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y. Tel.: Orchard 4-2568

BRANCH OFFICE & CHAPEL: 707 PROSPECT AVENUE, (cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y. Tel. Melrose 5-6577

ВЯЧЕСЛАВ БУДЗИНОВСЬКИЙ НЕБІЖЧИК ХОДИТЬ

Історичне оповідання про цілених шляхетських і купецьких дітей з часів, коли історична Польща правила Україною, а турки правили на Балканах на неї на грабид. ЦІНА 75 ЦЕНТІВ. "СВОБОДА" 81-83 GRAND STREET, P. O. BOX 346 JERSEY CITY, N. J.

ТАРЗАН, ч. 82. Подвійна за гроза.

THE SPYING HAWKHOOT POINTED WHERE TARZAN WAS HIDDEN. "COME DOWN," ZALIM SHOUTED.

Говко показав рукою, де Тарзан скривався. „Зліз з дерева!“, кликнув Залім.

YOU'LL HAVE TO COME FOR ME! TARZAN CHALLENGED.

Ти мусиш прийти до мене!" визиваючо відповів Тарзан.

THE HUGE TREE OFFERED EASY PASSAGE SEVERAL RUFFIANS SWARMED UP TO DRAG TARZAN DOWN.

На велетенське дерево можна було легко вилізти. Тому кількох посіпак почали лізти, щоб стягнути Тарзана на землю.

THE APE-MAN SCURRIED UPWARD, THEN HALTED ABRUPTLY, ABOVE HIM, A LEOPARD CROUCHED.

Малпо-чоловік почав спинатися вгору. Нагло він пристав. Над ним притаївся леопард.